

האחר

I

מסה זה דבר יפה בתור יצירה.
יש לה התחלה, אמצע וסוף,
כמו עננה שטה מעל פסגות ועמקים
לבנה ביום, אפורה בליל –
סרט מצולם, ערוך ומופק באנינות טעם,
לא! לא סרט –
ציור ביד אמן!
אמן הרעיון המפורט,
אמן האמירה המחושבת..
שיר הוא צילום מקלוקלק.
קליק סדוק.
קליק של הימשכות לאורך זמן,
אבל עדיין – קליק..
לא מעשה שסופו במחשבה תחילה,
כזו שבוחשת בצבעים,
כזו הרואה את עיניו הגומעות של קוראה העתידי,
את מצחו הקמוט..
גם אם תחת שורתו התחתונה מופיע תאריך בן מס' ימים,
או מס' שעות – קצרות או ארוכות,
בהן נולד השיר,
נולד,
נולד..
הוא לא נהרה אגב לימוד דידיאקטי,
ולא אגב חוויה אוטודידקטית..
קליק עם פלאש.
שיר בכלל לא נהרה,
הוא איננו ילדך,
הוא לא אירע בקרבך,
לא הרכבת אותו,
גם לא אהבת אותו לאוויר העולם..
אז אולי [גם] השיר הוא

י'לא' –

פשוט
שלילתו

מעיקרו

של כל הקיום הלא שירי? ..

אי אפשר לצייר ציור בקליק,
לכן השיר אינו דבר יפה בתור יצירה.

II

כשתבין מה זו מסה, תבין מהו שיר.
בניגוד למה שנלמד –
האחר של שיר איננו רומן או סיפור קצר.
האחר שלו היא מסה.
'מסעי' עם 'ה' בסוף, בעברית יפה.
המחשבה בשיר חזקה מחוט עלילתו
ההתבוננות מתוכו חזקה ממושא תיאוריו,
ואף מן התיאורים עצמם.
לכן האחר של שיר איננה סיפורת,
אלא עווית הביקורת
השוככת אגב המסה,
אך נשארת כלואה בשיר.
ולא רק המאסה
שיש במסה
מבדילה את השיר ממנה,
זה יותר העיסוי הנדרש לנפש
כדי להפיק מסה,
לעומת השינה הצרופה הדרושה
כדי להפיק שיר.
להפיק,
להפיק שיר..
לשזור את החוט בין המילים?
אינסוף המילים המוקראות
בהתכנסויות לקריאת שירה?

III

הקול.
יש כאן קול.
לא של מורה
או מרצה
או אמן היד הרכה

או הקשה
קול.
קול של אישה בתוך ריק.
בלי פוליפוניה,
בלי תואם,
בלי להקה.
קול של אישה בלי זכרות בעולם.
אפשרי?
הקול אפשרי,
השמיע עצמו,
נאמר.
כן,
השיר נאמר
בקול נשי,
למרות שאין זכרות בעולם.
וכך – בדיוק כך – נאמר כל שיר,
בתשובה
אמיתית
תקפה
לכל הפרדוקסים הבלתי פטורים ..
לשירים אין נושאים,
ואין מהם סוגים.
האהבה איננה נושא
בתוך שיר,
וגם לא מלחמה,
וגם לא יקומיות היקום ..
השיר הוא קול
עם נימה ראשונית,
כמו הקול שאמר 'ויהי אור'.
אם זה אכן היה קול, אז הוא היה בדיוק כזה.
כמו בשיר.
אחראי.
העולם לא נכתב במסה.
הוא נאמר בשיר.
Poem, לא Song,
בשיר.